EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.10.2019
COM(2019) 482 final

2019/0234 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Skupnem odboru, ustanovljenem z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu, v zvezi s sprejetjem spremembe Konvencije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. PREDMET UREJANJA PREDLOGA

Ta predlog se nanaša na sklep o sprejetju stališča, ki se v imenu Unije zastopa v Skupnem odboru Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu (v nadaljnjem besedilu: Skupni odbor PEM) v zvezi s predvidenim sprejetjem sklepa Skupnega odbora PEM o spremembi Konvencije

2. OZADJE PREDLOGA

2.1. Regionalna konvencija o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu

Regionalna konvencija o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu vsebuje določbe o poreklu blaga, s katerim se trguje v okviru posameznih sporazumov, sklenjenih med pogodbenicami.

Sistem pan-evro-mediteranske kumulacije porekla omogoča uporabo diagonalne kumulacije med 26 pogodbenicami Konvencije: Evropska unija, Islandija, Lihtenštajn, Norveška, Švica, Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Maroko, Palestina[1], Sirija, Tunizija, Turčija, Albanija, Bosna in Hercegovina, Hrvaška, Severna Makedonija, Črna gora, Srbija, Kosovo[2], Ferski otoki, Republika Moldavija, Gruzija in Ukrajina. Določa večstranski okvir pravil o poreklu za mrežo sporazumov o prosti trgovini in se uporablja brez poseganja v načela, ki so določena v teh sporazumih. Za Unijo je začela Konvencija veljati 1. maja 2012.

Evropska unija je pogodbenica Konvencije[3].

2.2. Skupni odbor PEM

Skupni odbor PEM, ustanovljen s členom 3(1) Konvencije, sprejema spremembe Konvencije, jo upravlja in zagotavlja njeno pravilno izvajanje. V skladu s členom 12 poslovnika Skupnega odbora PEM se sklepi Skupnega odbora sprejmejo s soglasjem pogodbenic, za katere je Konvencija začela veljati in ki so navzoče ali zastopane na sestanku Skupnega odbora PEM.

Pogodbenice, za katere je Konvencija začela veljati, imajo pravico do glasovanja. Vsaka pogodbenica ima en glas.

2.3. Predvideni akt Skupnega odbora PEM

Proces spreminjanja Konvencije se je začel leta 2012, potekal pa je v okviru delovne skupine, ki se je sestajala vsaj dvakrat letno. Med tem procesom so države članice redno sodelovale v okviru različnih forumov (skupina carinskih strokovnjakov – sekcija za poreklo, delovna skupina Sveta za carinsko unijo, Odbor za trgovinsko politiko).

Skupni odbor PEM bo na svojem 9. sestanku 27. novembra 2019 sprejel sklepo spremembi Konvencije (v nadaljnjem besedilu: predvideni akt).

Namen predvidenega akta je spremeniti pravila o poreklu, da bi bolje ustrezala gospodarskim razmeram. Predvideni akt bo za pogodbenice zavezujoč v skladu s členom 4(3)(a), ki določa: „Skupni odbor s sklepom sprejema [...] spremembe te konvencije, vključno s spremembami

[1] To poimenovanje ne pomeni priznanja države Palestine in ne posega v stališča posameznih držav članic glede tega vprašanja.

[2] To poimenovanje ne posega v stališča glede statusa ter je v skladu z RVSZN 1244 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

[3] UL L 54, 26.2.2013, str. 4.

dodatkov“. Zadnji stavek člena 4(3)(a) določa: „Pogodbenice sklepe iz tega odstavka uveljavijo v skladu s svojo zakonodajo.“

Spremembe Konvencije bi se morale začeti uporabljati 1. januarja 2021. Vendar bo datum začetka izvajanja sprememb mogoče treba spremeniti, da se upoštevajo potrebni notranji postopki, ki jih morajo pred tem datumom izvesti druge pogodbenice.

3. STALIŠČE, KI SE ZASTOPA V IMENU UNIJE

Predlagane spremembe Konvencije omogočajo dodatno prožnost in elemente posodobitve, ki so skladni s tistimi, o katerih se je Unija že dogovorila v drugih nedavnih sporazumih (celoviti gospodarski in trgovinski sporazum med EU in Kanado (CETA), sporazum o prosti trgovini med EU in Vietnamom, sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Japonsko, sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Južnoafriško razvojno skupnostjo) ali preferencialnih shemah (splošni sistem preferencialov). Izboljšave vključujejo uvedbo na splošno prožnejših in enostavnejših pravil, ki jih bo industrija EU lažje izpolnjevala, zaradi česar se bo izboljšala konkurenčnost izvoza. Spremenjeno besedilo ne spreminja institucionalnih določb sedanje Konvencije.

3.1. Podrobnosti o spremenjenih pravilih o poreklu

(a) Odstopanja

Spremenjena Konvencija kodificira in uvaja večjo preglednost v sedanjo prakso, v skladu s katero se lahko pogodbenice dvostransko dogovorijo o pravilih, ki odstopajo od skupnih pravil iz Konvencije, in sicer določa, da je potrebno uradno obvestilo o takih odstopanjih (člen 1(3)). Odstopanja, ki že obstajajo, bodo ostala v veljavi in obveznost glede uradnega obvestila (člen 1(2)) ne bo vplivala nanje.

(b) V celoti pridobljeni izdelki – pogoji za plovila

Tako imenovani pogoji za plovila iz spremenjenega sklopa pravil so enostavnejši in omogočajo večjo prožnost (člen 3(2)). V primerjavi s sedanjim besedilom so bili nekateri pogoji črtani (tj. posebne zahteve v zvezi s posadko), nekateri pa so bili spremenjeni, da bi bila pravila manj stroga (tj. lastništvo).

(c) Zadostna obdelava ali predelava – povprečna osnova

Predlagani spremenjeni sklop pravil izvozniku omogoča prožnost, da carinske organe zaprosi za dovoljenje za izračun cene franko tovarna in vrednosti materialov brez porekla na povprečni osnovi, da se upoštevajo nihanja v stroških in menjalnih tečajih (člen 4(3)–(6)). To bi moralo izvoznikom zagotoviti večjo predvidljivost.

(d) Dovoljeno odstopanje

Trenutno dovoljeno odstopanje je določeno na 10 % cene izdelka franko tovarna (člen 5).

Predlagano besedilo določa, da je za kmetijske proizvode dovoljeno odstopanje v višini 15 % neto mase proizvoda, za industrijske proizvode pa odstopanje v višini 15 % cene izdelka franko tovarna (člen 5).

Dovoljeno odstopanje pri masi uvaja objektivnejše merilo, 15-odstotni prag pa bi moral zagotavljati zadostno stopnjo prizanesljivosti. Zagotavlja tudi, da mednarodno nihanje cen blaga vpliva na poreklo kmetijskih proizvodov.

(e) Kumulacija

Predlagano besedilo (člen 7) ohranja diagonalno kumulacijo za vse izdelke. Poleg tega določa splošno polno kumulacijo za vse izdelke, razen za tekstil in oblačila iz poglavij 50 do 63 harmoniziranega sistema (HS).

Poleg tega za izdelke iz poglavij HS 50 do 63 določa dvostransko polno kumulacijo. Pogodbenice bodo imele možnost, da se dogovorijo o razširitvi splošne polne kumulacije tudi na izdelke iz poglavij HS 50 do 63.

(f) Ločeno knjigovodsko izkazovanje

V skladu z veljavnimi pravili (člen 20) lahko carinski organi dovolijo ločeno računovodsko izkazovanje, „[č]e pri ločenem skladiščenju zalog [...] nastanejo precejšnje stroškovne ali materialne težave“. Spremenjeno pravilo (člen 12) določa, da lahko carinski organi dovolijo ločeno računovodsko izkazovanje „[č]e so bili [...] uporabljeni zamenljivi materiali s poreklom in zamenljivi materiali brez porekla“.

Izvozniku ob zahtevku za ločeno računovodsko izkazovanje ne bo več treba utemeljevati, da je ločeno skladiščenje zalog povezano s precejšnjimi stroški ali znatnimi težavami; zadostovala bo navedba, da se uporabljajo zamenljivi materiali.

V primeru sladkorja, ki je lahko material ali končni izdelek, ne bo več treba fizično ločevati med izdelki s poreklom in izdelki brez porekla.

(g) Načelo teritorialnosti

Veljavna pravila (člen 11) omogočajo, da se nekatere obdelave ali predelave pod določenimi pogoji opravijo zunaj ozemlja, z izjemo izdelkov iz poglavij HS 50 do 63. V skladu s predlaganimi pravili (člen 13) tekstilni izdelki niso več izključeni.

(h) Nespreminjanje izdelkov

Predlagano pravilo o nespreminjanju izdelkov (člen 14) je bolj prizanesljivo, kar zadeva gibanje izdelkov s poreklom med pogodbenicami. Preprečilo naj bi situacije, v katerih so izdelki, katerih status porekla ni vprašljiv, izključeni iz ugodnosti preferencialne stopnje pri uvozu, ker formalne zahteve iz določbe o neposrednem prevozu niso izpolnjene.

(i) Prepoved povračila ali izvzetja od carin

V skladu z veljavnimi pravili (člen 14) se splošno načelo prepovedi povračila uporablja za materiale, ki se uporabljajo pri proizvodnji katerega koli izdelka. V skladu s spremenjenimi pravili (člen 16) je prepoved odpravljena za vse izdelke, razen za materiale, ki se uporabljajo za proizvodnjo izdelkov, ki spadajo na področje uporabe poglavij HS 50 do 63 (tekstil in oblačila). Kljub temu besedilo določa tudi nekatere izjeme od prepovedi povračila dajatev za te izdelke.

(j) Dokazilo o poreklu

Spremenjena pravila (člen 17(1)) uvajajo eno samo vrsto dokazila o poreklu (EUR.1 ali izjava o poreklu) namesto dvojnega pristopa (EUR.1 in EUR.MED), kar bistveno poenostavlja sistem. To bi moralo izboljšati skladnost gospodarskih subjektov, saj bi se izognili napakam zaradi zapletenih pravil, in olajšati upravljanje s strani carinskih organov. Poleg tega to ne bi smelo vplivati na zmožnost preverjanja dokazil o poreklu, ki ostaja enaka.

Spremenjena pravila (člen 17(3)) vključujejo tudi možnost dogovora o uporabi sistema registriranih izvoznikov (sistem REX). Ti izvozniki, ki so registrirani v skupni podatkovni zbirki, bodo sami odgovorni za sestavo navedb o poreklu, ne da bi šli skozi postopek odobrenega izvoznika. Navedba o poreklu bo imela enako pravno veljavo kot izjava o poreklu

ali potrdilo o gibanju blaga EUR.1. Spremenjena pravila določajo tudi prihodnjo možnost elektronskega izdajanja dokazil o poreklu (člen 17(4)).

(k) Veljavnost dokazila o poreklu

Predlaga se, da se obdobje veljavnosti dokazila o poreklu podaljša s 4 na 10 mesecev (člen 23). Tudi to bi moralo zagotoviti večjo prizanesljivost v zvezi z gibanjem izdelkov s poreklom med pogodbenicami.

3.2. Podrobnosti o spremenjenih pravilih glede seznama

3.2.1. Kmetijski proizvodi

(a) Vrednost in masa

Omejitev materialov brez porekla je bila izražena samo v vrednosti. Novi pragovi so izraženi v masi, da bi se preprečilo nihanje cen in valut (npr. ex poglavja 19, 20, 2105 in 2106), nekatere omejitve za sladkor pa se črtajo (npr. poglavje HS 8 ali 2202).

S spremenjenim sklopom pravil se je povečal prag mase (z 20 % na 40 %), nova pa je tudi možnost, da se za nekatere tarifne številke alternativno izbere vrednost ali masa. Poglavja in tarifne številke HS, ki jih zadeva sprememba, so zlasti: ex 1302, 1704 (alternativno pravilo glede mase ali vrednosti), 18 (1806: alternativno pravilo glede mase ali vrednosti) in 1901.

(b) Prilagoditev vzorcem iskanja virov

Za druge kmetijske proizvode (npr. rastlinska olja, oreške, tobak) veljajo prožnejša pravila, ki so prilagojena ekonomskim razmeram, zlasti za poglavja HS 14, 15, 20 (vključno s tarifno številko 2008), 23 in 24. Spremenjeni sklop pravil vzpostavlja ravnovesje med regionalnimi in svetovnimi viri (poglavji HS 9 in 12). Poenostavljena so bila tudi pravila (omejevanje izjem) v poglavjih HS 4, 5, 6, 8, 11 in ex 13.

3.2.2. Industrijski izdelki (razen tekstila)

Predlagani kompromis vsebuje v primerjavi s sedanjimi pravili precejšnje spremembe:

– sedanje pravilo iz poglavja v zvezi s številnimi izdelki vsebuje dvojni kumulativni pogoj. To je združeno v en sam pogoj (poglavja HS 74, 75, 76, 78 in 79);

– črtanih je bilo veliko posebnih pravil, ki odstopajo od pravila iz poglavja (poglavja HS 28, 35, 37, 38 in 83). Ta širši pristop pomeni enostavnejše okolje za gospodarske subjekte in carino;

– vključitev alternativnega pravila v sedanje pravilo iz poglavja izvozniku ponuja večjo izbiro pri izpolnjevanju merila glede porekla (poglavja 27, 40, 42, 44, 70 in 83, 84 in 85).

Rezultat vseh teh sprememb so posodobljena in modernejša pravila glede seznama, ki na splošno olajšujejo izpolnjevanje merila za pridobitev statusa izdelka s poreklom. Poleg tega bo ta možnost uporabe povprečja v določenem obdobju zagotovila nadaljnjo poenostavitev za izvoznike.

3.2.3. Tekstil

V zvezi s tekstilom in oblačili so bile uvedene nove možnosti glede pasivnega oplemenitenja in dovoljenih odstopanj. Za te izdelke so bili uvedeni tudi novi postopki dodelitve porekla, zlasti za blago, ki bi postalo lažje dostopno. Nazadnje se bo tudi za te izdelke uporabljala polna dvostranska kumulacija. Takšna kumulacija bo omogočila, da se predelava, ki se izvaja na tekstilnih materialih (tj. tkanje, predenje itd.), upošteva v postopku proizvodnje na območju kumulacije.

Spremembe Konvencije se bodo začele uporabljati 1. januarja 2021 (ali na datum, ki ga bo sprejel Skupni odbor PEM) med tistimi pogodbenicami, ki bodo te spremembe Konvencije ali sklicevanje nanje vnesle v svoje protokole o pravilih o poreklu.

4. PRAVNA PODLAGA

4.1. Postopkovna pravna podlaga

4.1.1. Načela

Člen 218(9) Pogodbe o delovanju Evropske unije ureja sklepe o določitvi „stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar ta organ sprejema akte s pravnim učinkom, razen aktov o spremembah ali dopolnitvah institucionalnega okvira sporazuma“.

Pojem „akti s pravnim učinkom“ vključuje tudi akte, ki imajo pravni učinek zaradi pravil mednarodnega prava, ki veljajo za zadevni organ. Vključuje tudi instrumente, ki nimajo zavezujočega učinka v mednarodnem pravu, a lahko „odločilno vpliva[jo] na vsebino ureditve, ki jo [sprejme] zakonodajalec Unije“[4].

4.1.2. Uporaba v obravnavanem primeru

Skupni odbor PEM je organ, ustanovljen s sporazumom, in sicer z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

Akt, k sprejetju katerega je pozvan Skupni odbor PEM, je akt s pravnim učinkom. Predvideni akt bo zavezujoč po mednarodnem pravu v skladu s členom 4 Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

Predvideni akt ne dopolnjuje ali spreminja institucionalnega okvira Sporazuma.

Postopkovna pravna podlaga za predlagani sklep je zato člen 218(9) PDEU.

4.2. Materialna pravna podlaga

4.2.1. Načela

Materialna pravna podlaga za sklep v skladu s členom 218(9) PDEU je odvisna predvsem od cilja in vsebine predvidenega akta, glede katerega naj bi se v imenu Unije zastopalo stališče.

4.2.2. Uporaba v obravnavanem primeru

Glavni cilj in vsebina predvidenega akta se nanašata na skupno trgovinsko politiko.

Materialna pravna podlaga za predlagani sklep sta zato člen 207(3) in prvi pododstavek člena 207(4) PDEU.

4.3. Zaključek

Pravna podlaga predlaganega sklepa bi morala biti člen 207(3) in prvi pododstavek člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) PDEU.

5. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Spremembe Konvencije PEM temeljijo na načelu posodobitve pravil o poreklu, da se uskladijo z novimi trendi, določenimi v nedavnih sporazumih o prosti trgovini. Spremembe

[4] Sodba Sodišča z dne 7. oktobra 2014, Nemčija proti Svetu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke 61 do 64.

pravil iz Konvencije PEM obsegajo predvsem poenostavitve carinskih postopkov in posodobitve, na primer:

- zadostni postopki obdelave ali predelave – povprečna osnova: z izračunom cene franko tovarna in vrednosti materialov brez porekla na povprečni osnovi ob upoštevanju nihanj na trgu se izvoznikom zagotavlja večja predvidljivost;
- dokazilo o poreklu: je predmet poenostavitve, saj se bo uporabljalo samo eno potrdilo o poreklu, tj. EUR.1;
- veljavnost dokazila o poreklu: je bolj prizanesljivo, kar zadeva gibanje izdelkov s poreklom, saj se obdobje njegove veljavnosti podaljša s 4 na 10 mesecev).

Te spremembe Konvencije PEM nimajo izmerljivega učinka na proračun EU, saj se njihovo področje uporabe nanaša predvsem na olajševanje trgovine in utrjevanje sodobnih praks carinskih organov. Zagotavljajo neobvezno poenostavitev na področjih, ki ostajajo v pristojnosti organov, ne da bi to vplivalo na vsebino pravil (ločeno računovodsko izkazovanje, dokazila o poreklu, povprečenje). Nekateri vidiki poenostavitve (na primer krčenje pravil za plovila) zagotavljajo večjo predvidljivost z odstranitvijo pogojev, ki jih carinski organi trenutno težko nadzirajo, drugi (nespreminjanje) pa se nanašajo na logistiko, ne da bi vplivali na vsebino pravil.

Kljub spremembi določb o povračilu dajatev se prepoved povračila dajatev ohrani v sektorju tekstila in oblačil, ki je še vedno eden od glavnih sektorjev trgovanja na območju PEM. Spremenjena pravila kodificirajo trenutno stanje, saj se ohrani prepoved, ki jo trenutno uporabljajo nekatere pogodbenice. Namen predlagane posplošitve polne kumulacije na območju PEM je okrepiti obstoječe trgovinske tokove znotraj območja in njihovo dopolnjevanje, vendar ne bi smela pomembno vplivati na pobrane carinske dajatve EU, saj bodo morali izdelki, za katere velja kumulacija, izpolnjevati zahteve glede dodane vrednosti na območju, da bi bili upravičeni do preferencialne obravnave, kot so zdaj.

Spremembe pravil glede seznama v sektorju kmetijskih in predelanih kmetijskih proizvodov obsegajo v glavnem prilagoditev metodologije, ne da bi vplivale na vsebino pravil. Sedanji pragi, ki so trenutno izraženi v vrednosti, bodo izraženi v teži. To merilo je bolj objektivno in carinski organi ga lažje nadzorujejo. Poenostavitev pravil za določene industrijske izdelke bi morala imeti omejen učinek na prihodke od carin, saj je lahko njihov rezultat v številnih primerih prej zamenjava virov kot pa povečanje preferencialnega uvoza iz držav PEM, ki bi nadomestil uvoz, za katerega so prej veljale uvozne dajatve. Učinek teh sprememb na prihodke od uvoznih dajatev zato ni količinsko opredeljiv.

Kar zadeva trgovino in njen učinek na uporabo preferencialov, je z bolj sproščenimi novimi pravili večji poudarek na gospodarskem povezovanju na celotnem območju, na primer v tekstilnem sektorju, kjer je uporaba preferencialov že zdaj zelo visoka. Izboljšana pravila o tekstilu in kumulaciji so namenjena predvsem okrepitvi že obstoječega regionalnega povezovanja in razpoložljivosti materialov znotraj območja, ne pa povečanju uvoza materialov brez porekla od zunaj.

6. OBJAVA PREDVIDENEGA AKTA

Ker bo akt Skupnega odbora PEM spremenil Konvencijo, je primerno, da se po njegovem sprejetju objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2019/0234 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Skupnem odboru, ustanovljenem z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu, v zvezi s sprejetjem spremembe Konvencije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 207(3) in prvega pododstavka člena 207(4) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) je Unija sklenila s Sklepom Sveta 2013/93/EU[5], zanjo pa je začela veljati 1. maja 2012.

(2) Sistem pan-evro-mediteranske kumulacije porekla omogoča uporabo diagonalne kumulacije med 26 pogodbenicami Konvencije: Evropska unija, Islandija, Lihtenštajn, Norveška, Švica, Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Maroko, Palestina[6], Sirija, Tunizija, Turčija, Albanija, Bosna in Hercegovina, Hrvaška, Severna Makedonija, Črna gora, Srbija, Kosovo[7], Ferski otoki, Moldavija, Gruzija in Ukrajina.

(3) Konvencija upošteva, da bo treba pravila o poreklu spremeniti za boljši odziv na gospodarske razmere, ter določa postopke za spremembo Konvencije. Spremembe Konvencije se sprejmejo s soglasnim sklepom Skupnega odbora, ustanovljenega s členom 3(1) Konvencije (v nadaljnjem besedilu: Skupni odbor).

(4) Proces spremembe Konvencije se je začel leta 2012 in je privedel do novega sklopa posodobljenih in prožnejših pravil o poreklu, ki so skladna s tistimi, o katerih se je Unija že dogovorila v nekaterih drugih nedavnih sporazumih (celoviti gospodarski in trgovinski sporazum med EU in Kanado (CETA), sporazum o prosti trgovini med EU in Vietnamom, sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Japonsko, sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Južnoafriško razvojno skupnostjo) ali preferencialnih shemah (splošni sistem preferencialov).

(5) Skupni odbor naj bi na sestanku 27. novembra 2019 ali pozneje sprejel sklep o spremembi Konvencije.

(6) Primerno je določiti stališče, ki naj se zastopa v Skupnem odboru v imenu Unije, saj bo sklep zavezujoč za Unijo –

---

[5] Sklep Sveta 2013/93/EU z dne 14. aprila 2011 o podpisu Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu v imenu Evropske unije (UL L 54, 26.2.2013, str. 4).

[6] To poimenovanje ne pomeni priznanja države Palestine in ne posega v stališča posameznih držav članic glede tega vprašanja.

[7] To poimenovanje ne posega v stališča glede statusa ter je v skladu z RVSZN 1244 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Skupnem odboru, ustanovljenem z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu, bo temeljilo na osnutku sklepa Skupnega odbora, ki je priložen temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Komisijo.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik